

УДК 687.53.012 «0/20»

Пашковська Тетяна Анатоліївна

Доцент

Київський національний університет технологій та дизайну

**ДОСЛІДЖЕННЯ ІСТОРИЧНОГО РОЗВИТКУ ПОСТИЖЕРНОГО МИСТЕЦТВА,
ЙОГО РОЛЬ В МОДЕЛЮВАННІ СУЧАСНИХ ЗАЧІСОК**

В усі часи, усі народи завжди прагнули прикрасити себе. Намагалися, не маючи нічого, створити якусь форму. У багатьох випадках люди зверталися не до свого волосся, а до альтернативного, розвиваючи таким чином мистецтво постижж. На сьогоднішній день стиліст не може обійтись без постижного виробу при моделюванні та виконанні сучасних зачісок, тому, що за допомогою цих виробів можна збільшити об'єм, зробити довшим волосся, доповнити зачіску прикрасами з волосся чи плетінням, авангардними пасмами, шиньонами з екстравагантним фарбуванням і навіть використати нарощування вій, створюючи неповторний індивідуальний образ.

Ключові слова: альтернативне волосся, перукарське мистецтво, мода, стиль, моделювання зачісок, постижерні вироби.

Вступ. В наш час асортимент альтернативного волосся має дуже великий спектр. Це і нарощування густоти або довжини волосся, кріплення окремих елементів зачіски, застосування прикрас з волосся, підкладок натурального кольору та різнокольорових пасом, тощо. Матеріали, що застосовуються сьогодні — натуральне і штучне волосся. Використання альтернативного волосся зумовлене не тільки модою чи фізичними потребами, так і індивідуальним бажанням кожного.

Постановка завдання. Альтернативне волосся, що використовується на сучасному етапі, відрізняється різноманітністю матеріалів, з яких воно виробляється, та широким асортиментом виробів, які застосовують в процесі моделювання сучасних зачісок різного призначення. Дослідження використання та визначення ролі альтернативного волосся проведено на прикладі найбільш розповсюджених видів постижних виробів, без яких важко уявити творчість сучасних модельєрів зачісок та стилістів.

Результати дослідження та їх обговорення. Дослідження історії розвитку світового мистецтва довели, що ще у Стародавньому Єгипті почали поширено використовувати доповнення для виконання зачісок. Перші відомі науці зображення перук відносяться до кінця III династії (приблизно 2600 р. до н.е.). Однак, як думають археологи, перуки виникли набагато раніше.

До середини I тисячоріччя до н.е. мода на штучне волосся із Єгипту поширилася на країни Близького Сходу і Середземномор'я. З Персії нова мода проникає в Стародавню Грецію. Однак, елліни частіше використовували їх як театральний реквізит [1].

У Рим привозили перуки з усіх кінців світу. Славилися чорні перуки з далекої Індії, однак, самим коштовним вважалося німецьке волосся солом'яного й рудого кольорів. Біляве волосся йшло на ваги з золотом.

Християнська церква з перших років свого існування до перук зайняла негативну позицію. Климент Олександрійський писав, що той, хто носить перуку, не може одержати сан священника, тому що благословення Боже не може пройти крізь штучне волосся.

У середньовіччі перуки не носили. Уведенню перук у моду і побут сприяли монархи. Так, в XVI ст. англійська королева Єлизавета перуками прикривала своє лисувате волосся. Казали, що в її гардеробі було близько 80 перук різного кольору.

У XVII столітті при дворі Людовика XIV працювали 500 перукарів. Вони вигадали «алонжеву» перуку (від фр. - подовжений), яку можна бачити на старовинних портретах. Людовик XIV носив перуку з таким шиком, що в Європі почався бум перук. Перуки стали символом епохи абсолютизму й театральності. Поважаючи себе людина мала їх як мінімум три: чорний, каштановий та світлий. Простолюдини майстрували перуки з овечої вовни, собачих і кінських хвостів, водоростей, волокон конопель і кукурудзи [5].

У Росії перуки ввів у моду Петро I. Жінкам мода сподобалась, служиві сприйняли її як обов'язок, духівництво від неї навідріз відмовилося.

Після двохсотлітньої перерви, у 1938 році, після довгих експериментів хіміки розробили й отримали нове синтетичне волокно нейлон, при цьому використовували не природний волокнистий матеріал, а синтезований полімер з волокностворюючими властивостями. Волокна, що замінили натуральне волосся, можна було розділити на три групи: акрилові, вінілові, поліамідні [4].

Справжній бум штучного волосся (особливо шиньонів) почався у 60-х роках XX ст., коли в моду увійшли об'ємні зачіски. В 70-х роках з'явився канікалон — один із найкращих заміників натурального

волосся і сьогодні. Багато технологічних процесів у постижному виробництві в цей час механізовані, однак традиційний ручний спосіб переважає на більшості постижних підприємств. Ручним способом виготовляють чоловічі та жіночі перуки з натурального і штучного волосся, накладки, шиньони, коси, хвости, пасма, окремі елементи зачісок, такі як чілки, а також вії, вуса та бороди [4].

Поняття «альтернативне волосся» можна трактувати з двох боків – як матеріал, штучне волокно, альтернатива натуральному волосю, з якого виготовляють постижний виріб, і безпосередньо сам виріб, як цілий (перука), або частковий (накладка, шиньон), або додатковий елемент для виконання певної моделі зачіски (коса, хвіст підставні пасма, чілки, додаткові локони, тощо).

Звичайно, перевага натурального волосся не тільки в тім, що виріб виглядає природньо. Так, на відміну від виробу зі штучного волосся, з натуральним волоссям можна поекспериментувати: пофарбувати, зробити хімічну завивку, змінити зачіску. Знову ж, виріб з натурального волосся набагато довговічніше: при дбайливому підході вона може прослужити 5-10 років, а то й більше. А от штучне волосся згодом деформується: волокно розтягується і втрачає форму.

Постижні вироби, виготовлені з акрилу, вінілу або поліаміду відрізняються неправдоподібним блиском і видають своє неприродне походження. Цим альтернативне волосся з «синтетики» невігдно відрізняється від канікалона, який має м'який матовий блиск доглянутого натурального волосся. Незважаючи на те, що синтетичне волосся набагато грубіше й жорсткіше на дотик, січеться та плутається воно набагато більше делікатного японського волокна – канікалона, тому фахівці називають їх «одноразовими».

Цікавою новинкою останнього часу є перуки-сітки, через які протягується своє природне волосся. Вони можуть використовуватися як для нарощування волосся, так і для створення ефекту мелірування або колорування.

Постижні вироби (коси, шиньони, та ін.), які носять для доповнення до свого волосся, не повинні відрізнятися за кольором. Враховуючи, що волосся різних ділянок голови відрізняються за кольором, необхідно брати зразок смуг з відповідної ділянки. Шиньони відрізняються як формою основи і її розмірів, так і довжиною волосся або конструктивними особливостями побудови. Шиньони звичайно використовують як додаток до власної зачіски.

Прояв альтернативного волосся в якості клейових прикрас широко використовують у вечірніх, конкурсних, весільних, фантазійних зачісках. Ефективними додатками до прикрас з волосся можуть бути стрази, бісер, пір'їнки, тощо, які закріплюються клеєм [3].

За способом кріплення накладних пасом технології нарощування розділяють на дві групи: холодного та гарячого нарощування. При холодному нарощуванні накладні пасма кріпляться до волосся за допомогою спеціального клею або пластикових чи металевих невеличких кліпс. Такий спосіб вважається надійним і витримує будь-які водні процедури. Технології гарячого нарощування для кріплення пасом використовують спеціальні капсули, які розплавляючись при високій температурі термошпиців, міцно з'єднуються з волоссям. Нарощене таким чином волосся можна носити близько 6 місяців. Доглядати за нарощеним волоссям досить просто: необхідно використовувати спеціальні гребні, шампуні, кондиціонери, а також раз на два місяці відвідувати майстра для корекції. Існують також англійське нарощування за допомогою клейового пістолета та гарячої смоли або силікону, італійське нарощування з використанням ультразвукового апарата, нарощування волосся тресами, тощо [2].

Висновки. Як показали дослідження, використання альтернативного волосся у моделюванні сучасних зачісок залишилося і стало на сьогодні не лише модним, а й функціональним та практичним. За його допомогою можна створити копицю волосся, додати об'єму. Тому, хто не хоче або не може фарбувати волосся, підходять підставні пасма, які не шкодять волосю і можуть бути будь-якого кольору. Найяскравішими виглядають зачіски з використанням постижних клеєних прикрас, які мають незвичайний, дуже вишуканий вигляд. Шиньони, перуки, накладки, чілки допомагають людям, які мають проблеми з випадінням волосся. Тому сучасні стилісти неодноразово звертаються до постижної справи: саме за допомогою альтернативного волосся вони можуть задовольнити будь-які смаки.

Список використаних джерел

1. Бердник Т.Р. Дизайн костюма [Текст] / Т.А. Бердник, Т.П. Неклюдова. – Ростов-на-Дону: Феникс, 2000. – 446с.
2. Блэкмен К. 100 лет моды [Текст] / К. Блэкмен. – М.: КоЛибри, 2013. – 400с.: ил.
3. Бодо Ф. Шик и шарм [Текст] : перев. с фр. / Ф. Бодо. – М.: Слово, 2006. – 400с.
4. Легенький Ю.Г. Философия моды XX столетия [Текст] / Ю.Г. Легенький. – К.: Аристей, 2003. – 96с.
5. Соколов А.Н. Теория стиля [Текст] / А.Н. Соколов. – М.: Познательная книга плюс, 2004. – 243с.